

[Justitsministeren]

missionen. Jeg ved ikke, hvorfor hr. Lenger på forhånd gik ud fra, at justitsministeriet i almindelighed ville udpege mænd. Jeg gør opmærksom på, at justitsministeriets personale i hvert fald for halvdelen vedkommende er kvinder, og i gruppen politifuldmægtige og dommerfuldmægtige er flertallet i dag kvinder. Nu er kvinderne så dygtige – det siger jeg i anledning af de bemærkninger, der kommer – at de er nødsaget til at være på deres pladser og udføre deres arbejde.

Aase Olesen (RV):

Ja, her, hvor vi står i salen, kan vi i hvert fald tælle, hvordan det ser ud nede i embedsmandslogen, men jeg forstår da godt, at hr. Lenger kom med den formodning, for det kan jo ikke være noget helt nyt, når der er så mange kvinder i justitsministeriet, men til dato har jeg ikke i færdselssikkerhedskommissionen set én eneste kvinde, heller ikke en kvindelig politimester eller en kvindelig dommer. Det er måske en traditionel tankegang, hr. Lenger giver udtryk for: han tror, man vil gøre, som man plejer, men det gør man nok ikke, for nu har man altså den lov, og ingen skal kunne mistænke justitsministeren for ikke at holde landets love, så vi glæder os til at se den kommissions sammensætning.

Den konservative ordfører udtrykte et fromt ønske om, at der efter næste valg ville være nogle færre partier. Vi må jo ikke sige noget om kommissionsarbejdet, og formanden sidder og vogter strengt over det her i formandsstolen, men jeg vil gerne sige, at det ikke er de små partier i færdselssikkerhedskommissionen, som har ligget på den lade side. Der er et godt gammelt ord, der siger, at skal man have noget lavet, skal man spørge en, der har travlt. De små partier her i folketinget har travlt, så de har også haft tid til at lave noget i færdselssikkerhedskommissionen. Det kan man forvise sig om, hvis man læser kommissionsbetænkningen.

Hvad angår spørgsmålet om de politiske partiers udpegning af medlemmer – det er et spørgsmål, jeg endnu ikke har klaret af med mit parti – vil jeg bede ministeren om at overveje en bestemmelse om, at det enten skal være folketingsmedlemmer eller ikke skal være folketingsmedlemmer. Hvis man overlader det til partierne selv at bestemme,

om det skal være folketingsmedlemmer eller ej, sker der det – og nu tænker jeg også traditionelt, for det er det, jeg har set ske – at det kun er de store partier, der magter at sende et folketingsmedlem, og det giver altså en skævhed i vurderingen af, hvad folk siger, for uanset hvad man måtte mene, er der en vis fornemmelse af, at et folketingsmedlem, der siger noget, nok også ved, hvordan det hele hænger sammen. Jeg tror, man er nødt til – og jeg skal ikke på forhånd sige, hvad vi vil satse på – at vedtage angående den måde, man udpeger på, om det er MFere, man vil se – og hvis det overhovedet skal have nogen mening, må det være en blandet kommission – eller det bare skal være mennesker, der repræsenterer de politiske partier.

Helge Adam Møller (KF):

En enkelt kort bemærkning: det er rigtigt, at jeg udtrykte ønske om, at det ville være rart, hvis der var færre end 10 partier inde næste gang, men det var ikke fru Aase Olesens parti eller de andre mindre partier, jeg tænkte på, jeg så såmænd allerhelst, at det var to partier, der er betydelig større end fru Aase Olesens parti, der røg ud.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Til fru Aase Olesen skal jeg blot sige, at min tanke var og er, at det er medlemmer af folketinget, der skal udpeges, men her er vi selvfølgelig inde på et område, som det er meget naturligt at jeg drøfter med retsudvalget, hvis man dér skulle have en anden opfattelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var: